

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs I. De carentia censoriarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

CAPUT TERTIUM.

DE CONDITIONIBVS ELIGENDORVM, AVT ALITER
PROMOVENDORVM AD BENEFICIA MORALIBVS, PVTA CA-
RENTIA CENSVRARVM, HONESTATE MORVM,
BONA FAMA, MONOGAMIA.

PARAGRAPHVS I.

De Carentia Censurarum.

Quesitio 325. Num excommunicatus excommunicatione majore, sive ea lata sit à jure, sive ab homine; sive per sententiam generalem, sive particularem; sive denunciatus, sive toleratus, etiam occultissimus, & putatus, absolutus ab excommunicatione, sit ineligibilis, aliterve impromovibilis, seu inhabilis, non tantum ad prelaturas, & dignitates, aut officia habentia annexam jurisdictionem, sed ad quaecunque alia beneficia, tam regularia quam secularia, etiam ad obtainendas pensiones, ita ut ejus electio, postulatio, presentatio, & alia quaecunque promocio, etiam facta à Pontifice motu proprio, uti & quævis permutatio, resignatio in favorem ejus facta, sit ipso jure nulla, reneatque talis excommunicatus in conscientia prælaturam, officium, beneficium, ad quod promotus est, & pensiones, quas obtinuit, dimittere?

Respondeo affirmativè. Pass. cit. c. 25. num. 445. referens plures TT. scholasticos. Garc. de benef. p. 7. c. 13. referens plures Canonicas, sumitur ex c. postulatis. de Cleric. excom. ibid. Barb. & Cannonista communiter. item ex c. pastorali. de appell. & c. 1. de rescript. in 6. Veraque quoq; hæc sunt, etiam si excommunicatio sit à parte rei injusta (modò tamen sit ritè lata), si enim lata delicto non satis probato, non tantum injusta, sed invalida est. Pass. n. 451.) v.g. dux delictum non est verum, sufficienter tamen probatum, in foro enim extero talis excommunicatione habenda est pro valida. Garc. loc. cit. n. 11. Barb. loc. cit. n. 4. Pass. loc. cit. n. 446. Rebuff. ad c. postulatis. n. 67. Sayr. de Cens. l. 2. c. 5. n. 10. Nihilominus, licet si talis excommunicatus injustè, scienter eligeretur, cassanda foret electio, non est tamen ipso jure nulla, quia dum talis eligeretur bona fide ab ignorantibus illum esse ullo modo excommunicatum, detestatà postmodum excommunicati innocentia, cassanda non foret ista electio. Pass. loc. cit. vide de his Suar. de Cens. d. 4. f. 7.

Quesitio 326. An ergo etiam excommunicati tempore electionis, postulationis, pre-

sentationis, dein absoluti confirmatio, & institutio ipso jure sit nulla?

Respondeo affirmativè. in his enim spectandum est initium, nimirum tempus electionis, presentationis, & quod ab initio nullum est, validari aut confirmari nequit. Abb. ad c. postulatis. ibid. Barb. n. 10. & 13. Lambert. de jurepat. l. 2. p. 1. q. 9. a. 10. n. 1. Garc. loc. cit. n. 8. & 14. Suar. de Cens. d. 13. f. 1. Pass. n. 448. citans plures alios. Verumque id est, etiam si Electores vel patronus excommunicationem ignorarint, ignorantia enim excusat à culpa, non tamen validat actum, quem irritavit Ecclesia. Suar. loc. cit. num. 2. & 30. Garc. loc. cit. nn. 9. Pass. n. 450. Azor. p. 2. l. 6. c. 7. q. 8. Idem dicendum de permutatione putat Pass. ex Suar. contra Garc. n. 19. (qua eti valeat ex parte ejus, cum quo permute, si permutans est excommunicatus toleratus, Sanch. l. 2. opusc. c. 2. dub. 13. n. 2, non tamen ex parte permutantis excommunicati, utpote qui incapax est, de novo acquirendi illud jus super beneficio, pro quo ipse resignatus) nimirum collationem absoluti ab excommunicatione esse invalidam, dum permutans in ea fuit tempore resignationis, ejusdemque acceptationis ab Episcopo. Certum de cerero, collationem talem factam excommunicato, esse nullam, eti si econtra tempore resignationis ejusdemque acceptationis non fuisset excommunicatus, Azor loc. cit. Suar. loc. cit. n. 12. Garc. n. 15. citans Paris. Rebuff. &c. Quod si tamen confirmator, dum is est talis, ut si sine electione possit instituere Prałatum, conferre idem beneficium &c. sciens defetum electionis ob electum excommunicatum, post eundem jam absolutum, confirmet talem electionem, dici posse, ait Pass. n. 452. confirmationem esse validam, non titulo confirmationis, sed collationis, seu institutionis. Sic etiam collator potens absolvere ab excommunicatione, dum aliqui, quem scit esse excommunicatum, confert beneficium, censetur eum absolvere, & ita is prius absolutus validè promovetur. Covar. in c. alma Mater. §. 7. Peyr. in prat. q. 2. c. 5. n. 1. Sayr. de Cens. l. 6. c. 5. n. 11.

Quesitio 327. Qualiter se gerere debeat excommunicatus electus?

Respondeo: si est manifestus, tenetur omnino non consentire electioni, nec recipere Prałaturam. si est occulus, & potest sine scandalo, & infamia resistere, tenetur resistere, obtendendo alias causas rationabilis sua resistentia, vel etiam manifestando suam excommunicationem. Secus si id non possit sine scandalo, siue gravi infamia. Tenetur tamen talis, vel etiam confirmatus nulliter

Rulliter, quamprimum petere absolutionem & dispensationem, & interim consentire, & Pralataram recipere. Garc. loc. cit. n. 71. Peyr. loc. cit. n. 6. Suar. loc. cit. n. 31. Sa. V. excommunicatio. n. 30.

Questio 328. A quo petenda haec dispensatio?

Respondeo: ab eo, qui potest non tantum absolvere ab excommunicatione (absolutè enim non tollit nullitates præcedentes) sed etiam nullitates antecedentes sanare, vel Pralataram immediate conferre independenter à tertii eligentis vel præsentantis, vel conferentis consensu, ita ut talis dispensatio reipæ sit nova beneficii institutio seu collatio. Garc. n. 74. Suar. num. 34. Sanch. loc. cit. dub. 10. n. 16. Pass. n. 456. Quemadmodum, quia Prati regularium in aliquibus casibus inferiores quasdam Pralaturas conferre possunt, poterunt cum excommunicato absoluto dispensare, ut is ob excommunicationem nulliter electus retineat Pralataram. Pass. n. 458. Econtra quia Episcopus, dum obvientio beneficii pender ab electione, præsentatione vel collatione etiam inferiorum, quibus præjudicare non potest, non potest illud se solo conferre; hinc inquam non potest etiam sine dictorum inferiorum consensu cum tali excommunicato nulliter electo jam absoluto dispensare, ut beneficium retineat, nisi postquam eligentes illi, vel præsentantes scienter excommunicatum jure eligendi vel præsentandi sint privati notoriè, & per declarationem, & ita ad eum devoluta sit independenter ab eorum consensu collatio istius beneficii. Ante hanc enim privationem poterunt & debent isti Electores & præsentatores de novo eligere, vel præsentare talem excommunicatum jam absolvatum. Idem applica Episcopo, dum hic scienter excommunicato, quem ipse absolvere nequit, contulit beneficium, ut nimur is cum eo jam absoluto dispensare posse, antequam notoriè & declarative privatus sit jure eligandi. Pass. n. 456. Suar. loc. cit. num. 36. Garc. num. 37.

Questio 329. Qualiter nihilominus liquidanda sit responsio ad quest. hujus §. primam.

Respondeo: ut non teneat primò, si excommunication fuerit nulla, adeoque ubi id probatum fuerit, sustinebitur electio vel collatio. Suar. loc. cit. n. 33. Barb. ad c. postulatis. n. 19. Garc. p. 7. c. 13. Sayr. l. 2. c. 5. n. 10. Pass. n. 459.

2. Secundò ut superveniens electioni, vel collationi excommunication non vietit illam, nec irritet securam acceptationem Bullarum, & sumptionem possessionis beneficii, modò per acceptationem illam & sumptionem possessionis jus novum non acquiratur (uti regulariter loquendo non sit, cum possessione sit potius quid facti quam juris. Abb. in c. veritatis. de dolo & coniunctac. n. 42. Garc. n. 89. Barb. loc. cit. n. 26. & acceptatio etiam non sit acquisitione juris, sed juris acquisitione receptio. Pass. n. 467.) Barb. loc. cit. n. 21. Garc. n. 35. circa Gomez. Ugol. Gonaz. ad reg. 8. cancel. Gl. 58. n. 26. Suar. loc. cit. n. 15. Pass. n. 461. Rebuff. l. c. n. 124. Sanch. loc. cit. n. 13. Sayr. loc. cit. n. 11. Unde etiam si optio fiat finenovi tituli acquisitione, nimur quod præbendam temporalē, & solā temporalitatē, optabit validè. Rota decis. §. de concess. præv. in novis, &

decis. 8. de sententia excom. in antiquis apud Pass. n. 466. & Garc. loc. cit. num. 48, fecis ubi optando mutatur titulus v. g. dum portionarius optat Canonicum, & dimidius portionarius integrum portionem. Suar. loc. cit. n. 19. Garc. n. 51. Rota cit. decis. 5. ut etiam invalidè fit acceptatio, & acceptio possessionis, dum per eam acquiritur jus novum. Navar. in c. si quando. de rescrip. excep. 10. n. 9. Covar. Sanch. Sayr. apud Pass. n. 463, quemadmodum acceptatio habet vim acquisitionis, si statutus est alicui terminus ad acceptandum. c. si quis absenti. de prob. Suar. loc. cit. num. 18. Vide hic Pass. cit. c. 25. n. 464. An autem, & qualiter peccet excommunicatus acceptando & sumendo possessionem, etiam dum per eam jus novum non acquiritur, quando ad eam non necessitatatur, aut per eum stat, quod minus prius absolvatur, vide apud Garc. cit. c. 13. n. 47. Pass. 467.

3. Tertiò: ut non teneat, si excommunicatione fuerit post legitimam appellationem tempore pendente appellationis, haec enim excommunicatione nulla est propter defectum suspensa ad hoc jurisdictionis ad c. postulatis. Rebuff. n. 71. Barb. loc. cit. n. 23. Covar. loc. cit. n. 5. Contrarium est, si quis post excommunicationem prius appellans electus fuerit, appellatio enim interposita post censuram illam non suspendit. c. pastoralis. de appell. & c. is cui. de sententia excom. ibid. DD. communiter contra Lavor. variar. Elucub. tr. 4. c. 16. n. 87.

4. Quartò: ut non teneat, dum Papa confert beneficium cum clausula: à quibusvis apponi solitā in literis Apostolicis. Barb. ad c. postulatis. num. 25. ibid. Rebuff. n. 67. Garc. loc. cit. n. 50. Sanch. loc. cit. n. 14. Sayr. loc. cit. c. 4. n. 6. & 12. licet autem dicta clausula, dum provisio facta in forma commissaria, & forma dignum operetur validitatem impetracionis literarum, impetrans tamen ut validè obtineat beneficium, deber priusquam fiat collatio, absolvī à commissario. Garc. loc. cit. n. 62. Pass. n. 470. Item licet vi illius impetrans absolvatur ab excommunicatione Bullæ cœna. Garc. n. 67. non tamen ab excommunicatione incuria ob hæresin. Garc. ibid. Felin. & Covar. in c. alma Mater. Ac denique per dictam clausulam positam in literis Legatorum, vel etiam Episcoporum, non absolvatur impetrans nisi ab excommunicatione, à qua ipsi possunt absolvere. Garc. n. 71. Pass. n. 471. qui etiam remittit ad Rebuff. loc. cit. num. 67. Garc. n. 50. Sanch. n. 14. & alios, ut videatur, qualiter dicta clausula non faveat infidelibus, & irregularibus.

Questio 330. Quid hac in re dicendum de excommunicatis excommunicatione minore?

Respondeo primò: illum esse ineligibilem ad beneficia non simplicia. c. si celebrat de celer. excom. Gl. ibi V. scienter. Pass. cit. c. 25. n. 473. contra Abb. ad cit. c. si celebrat. n. 8. Lavor. de elect. c. 16. n. 92. quia per talem electionem deputatur ad ea, quæ tali excommunicato sunt prohibita exerceri. Comprehendi etiam cit. c. collationem & præsentationem censer Suar. de Cens. d. 24. s. 2. n. 21. in quam sententiam inclinat Pass. loc. cit.

2. Respondeo secundò: Electionem talis excommunicati ad talia beneficia esse, non ipso jure irritam, sed solum irritandam, eò quod textus plus non dicat, quam esse irritandam, & leges pecunia-

pœnales non sint extendenda; præterea electus ad beneficium curatum directe & primò eligatur ad sacramenta conferenda (quod non est prohibitum excommunicato excommunicatione minore) & minus principaliter ad ea recipienda, quatenus nimurum, ut sacramenta quædam ministret aliis, necesse est eum aliquando sacramenta recipere. Sanch. loc. cit. dub. 13. Barb. in c. si celebrat. Sayr. l. 2. c. 22. n. 23. Peyr. cit. q. 2. c. 2. n. 22. Suar. l. ult. cit. n. 21. Pass. n. 475. contra Garc. p. 7. c. 13. n. 27. Covar. in c. alma Mater. §. 8. n. 3. Ugol. tr. 3. c. 6. n. 3. peccare nihilominus mortaliter tam eligentes eligendo, quæm electum talem consentiendo electioni, ait Pass. loc. cit.

3. Respondeo tertio: talem excommunicatum non esse ineligibilem ad beneficia simplicia; ed quod textus dicat electionem talis excommunicati irritandam, quia eligitur ad ea, quæ ei sunt interdicta; jam vero eligitur quis ad beneficia simplicia per se loquendo, ut orationes & laudes Deo per solvatur, & non ad aliquid, quod per se postulet receptionem alicujus sacramenti, ita ut vi beneficij simplicis non teneatur beneficiatus recipere sacramenta. Barb. ad cit. c. celebrat. n. 3. Pass. n. 474. Sigism. à Bonon. dub. 65. n. 1. Lavor. cit. c. 19. nu. 9. (qui etiam hinc deducit, eligi posse talem ad diffinitoriacum, ed quod licet hic sit officium curatum, dum diffinitores integrantes capitulum habent jurisdictionem spiritualem ligandi & solvendi, non ordinetur tamen ad conferenda sacramenta, & potestatem Ordinis exercendam) contra Suar. loc. cit. n. 25.

4. Respondeo quartò: si tam electores quæm eligendum probabiliter ignorant excommunicationem, electio talis ad beneficia non simplicia non est irritanda. Host. p. 5. tit. de cler. excom. §. qualiter puniantur in fine. Sylv. V. excommunicatio. 4. n. 4. Peyr. loc. cit. n. 23. Pass. n. 476. contra Garc. loc. cit. num. 20. lex enim pœnalis puniens scienter agentes (uti facit cit. c. si celebrat) non extenderit ad ignorantibus. Tiraquel. de pœnis temperand. c. c. 14. n. 7. five verò soli Electores, five solus eligendum ignorare probabiliter excommunicationem talen minorem, cassanda est electio. quia existente scientiâ vel apud electores, vel apud electum hic verè dicitur scienter electus. Garc. n. 27, referens plures alias, Sa V. excommunicatio. nu. 33. Reginald. l. 32. tr. 1. n. 143. Sigism. dub. 65. num. 3. & alii, quos refert & sequitur Pass. loc. cit. contra Peyr. n. 23. & Hostiens. loc. cit. qui id negat de casu, in quo soli eligendo nota est sua excommunicatio.

Quæstio 331. An & qualiter suspensus sit ineligibilis vel impromovibilis ad Prelaturas Ecclesiasticas, & beneficia?

1. R Espondeo per partes, cum suspensio respettu ministeriorum, à quibus quis suspenditur, sit multiplex. Primò suspensio simpliciter seu ab omni officio & beneficio, hoc est privatus omnii administratione Ecclesiastica, five temporalis ea sit (conveniens ratione beneficii, ut est perceptio fructuum temporalium beneficii & dispositio de iis) five spiritualis, est ineligibilis ad beneficia & dignitates Ecclesiasticas, constat ex c. cum dilectus, de consuetud. & c. cum bona, de et. & qual. Verumque id est, five sit denunciatus, five non, five notorius five occutus; five suspensus à jure, five

ab homine. Pass. loc. cit. num. 478. cum communi.

2. Secundò: suspensus ab officio simpliciter hoc est privatus exercitio utriusque potestatis, Ordinis nimurum & jurisdictionis in totum, hoc est omnium Ordinum, & omnis jurisdictionis est ineligibilis ad omne novum beneficium curatum; ineligibilis enim quis est ad illud, quod prohibetur exercere; jam vero ad beneficium curatum, utpote quod datur proper officium curæ animarum, spectat, exercere saltem potestatem jurisdictionis, quod tali prohibitum est, Pass. nu. 482. cum communi & certa.

3. Tertiò: taliter suspensus ab officio simpliciter est quoque ineligibilis ad quavis beneficia simplicia, etiam quibus aliud officium annexum non est, quam recitatio horarum. Etiamque enim talis non prohibetur inservire missa, divinis officiis interesse, horas cum aliis cantare in choro, faceréque ea, qua laicus permittuntur. Abb. ad c. 2. de cler. excom. num. 7. Sayr. l. 4. c. 5. nu. 42. &c. (sed & si beneficiatus aut in sacris est, teneatur recitare horas, cum suspensio sit pœna, quæ non fert punitio immunitatem. Sayr. loc. cit. n. 9. citans Ugol. &c.) sicut enim talis non potest exercere actus Ordinum minorum, ut minister ab Ecclesia ad eos exercendos ordinatus; ita etiam non potest ut minister & officialis Ecclesiarum, ab ea ad hoc deputatus, & beneficiatus, recitare horas, aliisque orationes, utpote per suspensionem talem omnium spirituali administratione, & ministerio, adeoque & hoc honore ministri publici & Ecclesiastici ad laudandum per recitationem horarum Deum deputati privatus. Atque ita taliter suspensus ab officio, licet non suspendatur à beneficio, quod habet, est tamen inhabilis ad omne novum beneficium acquirendum. Pass. n. 485. citans Garc. loc. cit. c. 14. n. 1. Suar. loc. cit. d. 26. f. 3. Sanch. loc. cit. dub. 15. Azor. Paris. & alios.

4. Quartò: suspensus tantum ab officio aliquo particulari, seu partialiter, potest eligi ad beneficium super alio officio fundatum, quod suspensus non est prohibitus exercere, v. g. suspensus ab officio Cantoris potest eligi ad beneficium parochiale. Garc. loc. cit. c. 14. n. 52. Pass. n. 483. Innoc. in c. cum dilectus, de consuetud. n. 4.

5. Quintò licet suspensus ab Ordine etiam simpliciter, non sit per hoc suspensus ab usu jurisdictionis, five ea temporalis sit, qualis est beneficiatus ad administranda temporalia, fructus nimurum temporales beneficij, five spiritualis, qualis est Prælatorum in gubernatione spirituali subditorum. D. Thom. in 4. dist. 18. q. 2. a. 2. Sayr. de cens. l. 4. c. 5. n. 6. & apud illum Tolet. Ugol. Felin. est tamen ineligibilis ad novum beneficium curatum (maximè prælaturam) habens annexum usum Ordinis. Peyr. in pral. q. 2. c. 5. n. 29. Pass. n. 486. fecus est de beneficio non habente annexum usum Ordinis, & supponente solam primam tonsuram. Sayr. loc. cit. Pass. num. 488. ubi etiam ait: suspensum ab Ordine non esse suspensum ab Episcopatu, ed quod nomine Ordinis in suspensione ab Ordine intelligatur solùm septem Ordines alii.

6. Suspensus ab Ordine particulari, v. g. diaconatu, non est inhabilis ad beneficium, quod non requirit usum illius Ordinis, sed alterius non prohibitum ab eo exerceri, v. g. ad beneficium subdiaconale; potest enim suspensus à diaconatu tantum fungi officio subdiaconi. Sayr. l. cit. n. 29. Pass.

Paff. n. 489. Quia tamen non potest sacerdos exercere hunc Ordinem celebrando, quin exerceat Ordinem diaconatus, legendo nimurum in missa Evangelium, qui suspensus est à sacerdotio, erit etiam suspensus à diaconatu, juxta Donat. p. 3. tr. 5. q. 15. n. 20. Laym. Theol. moral. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 1. apud Paff. loc. cit.

7. Septimò licet suspensio à beneficio, & suspensio ab officio sint duas diversæ suspensionis species, incursaque earum una non incuratur statim & altera, nimurum quoad beneficium correspondens que ei officium habita; nihilominus tamen suspensus simpliciter à beneficio est inhabilis ad omne officium de novo acquirendum; sicut econtra suspensus simpliciter ab officio, simpliciter est ineligibilis ad quodvis beneficium, quia non datur temporalis præbenda sine officio, nec officium Ecclesiasticum sine temporalitate (cum qui altari servit, de altari debeat vivere) à cuius temporalitate administratione suspendit suspensio à beneficio. Paff. num. 492.

Questio 332. An ergo electio suspensi sit ipso jure irrita?

R Espondeo affirmativè, de suspenso simpliciter tam ab officio quam beneficio: secus est de suspensi ab officio tantum, illius enim electio ad beneficium est solum jure irritanda. Suar. loc. cit. d. 26. f. 3. n. 8. apud Paff. num. 493.

Questio 333. An, & qualiter interdictus, vel interdictum violans sit ineligibilis, aut aliter impromovibilis?

R Espondeo primò: interdictus personaliter, sive interdicto generali, sive speciali, sive à jure, sive ab homine, etiam occultus est ineligibilis non tantum ad prælaturas, & beneficia habentia annexum Ordinem sacrum, sed etiam ad habentia annexum Ordinem minorem, aut etiam solum primam tonsuram requirenti; qui enim est prohibitus exercere ea, quæ ad officium pertinent, est etiam ineligibilis ad officium. Argumento c. ult. de Cleric. excom. interdictus autem est prohibitus exercere officia divina, quo nomine hic veniunt ministeria propria cuique Ordini sacro. Sayr. l. 5. c. 5. num. 4. Paff. n. 496. citans plures alios, aut etiam minori, ut interdictus nec horum, nec iliorum Ordinum actus sine peccato exercere valeat. Suar. de Cens. d. 34. f. 3. num. 9. ex Sylv. Quin & recitatio horarum, quatenus est actus muneric clericalis, & officii Ecclesiastici, & ministerii cuiusdam publici, ministrique ad hoc deputati, juxta dicta q. 107.

2. Respondeo secundò: idem dicendum de violante interdictum personale vel locale, sive is sit vir, sive mulier, sive regularis, sive secularis. Abb. in c. postulatio. de Cler. excom. n. 5. Covar. in c. alma Mater. §. 2. n. 2. Suar. l. ult. cit. n. 14. Sylv. v. Elecio. num. 15. Peyr. in pral. c. 5. num. 40. Paff. n. 497. citans plures. sumitur ex c. 1. de postul. & c. ult. de excess. prelat. & c. Episcoporum. de privilegio in 6. Et de celebrante in loco interdicto habetur expressè c. 15. qui. de sent. excom. in 6. Porro hac ineligibilitas, seu privatio vocis passivæ, ut & activæ, quia specialiter, & independenter ab irregularitate, quam pariter talis incurrit, lata est contratalem, (quoniam & Moniales incapaces irregularitatis hanc privationem incurunt) independentem

ter ab ista irregularitate est ineligibilis. Suar. loc. cit. num. 16.

3. Respondeo tertio: electio violatoris talis videretur ipso jure nulla, cum ex de postul. excludatur tanquam persona indigna, & c. is, qui &c. dicatur ineligibilis. Paff. n. 501, ex Suar.

Questio 334. An, & qualiter secunda ista responso sit limitanda?

R Espondeo: ut locum non habeat Primò in non interdicto personaliter, exercecent divina officia in loco interdicto quidem, sed non interdicto denunciatim & nominatim; vi enim Extravag. ad evitanda non est obligatio non communicandi in divinis officiis cum interdictis, aut abstinenti à sacris officiis in loco aliquo, vel arcendi aliquos ab iis, nisi locus vel persona sit nominatim denunciata interdicta. Suar. loc. cit. Secundò in eo, qui non scienter, vel etiam cum bona fide, licet aliqua negligentia intercurrente, violat interdictum locale. Sumitur ex c. 15. qui. de sentent. excom. Tertiò in eo, qui violando tale interdictum peccat solum venialiter. Suar. loc. cit. num. 15. Quartò, ut non extendat se dicta privatio, aut etiam irregularitas ad facientem celebrare in loco interdicto, & ad superiorem id permittentem, cum de his nullibet fiat mentio, nisi in c. Episcoporum; ubi solum statuitur pena interdicti ab Ecclesia, quæ pena non est propria Clericorum, sed etiam laicos comprehendit. Suar. loc. cit. num. 17. Paff. n. 500. contra Majol. de irreg.

Questio 335. An, & qualiter irregularis sit ineligibilis?

1. R Espondeo: quamvis textus juris nullus adduci possit, universaliter declarans omnem irregularitatem ad omne beneficium esse ineligibilem, de quo vide Paff. cit. c. 25. n. 505. Est tamen id verum ex communi DD. sententia. Paff. num. 506. Innoc. in c. cum n. offris. de concess. præb. Felin. in c. 2. de rescrip. Lamb. de jure pat. l. 2. p. 1. q. 9. n. 4. Paris. l. 4. cons. 135. n. 20. Barb. in c. dudum, de elect. num. 6. Garc. de b. nef. p. 7. c. 11. n. 2. Less. l. 2. c. 64. num. 120. Suar. de Cens. d. 40. f. 2. num. 36. Sayr. de Cens. c. 2. num. 21. extendens hoc ipsum ex Navar. & Zerola ad pensiones.

2. Respondeo secundò: irregularitas directè impediendo à suscipiendo Ordinibus, eorumque usu, indirectè impedit à collatione, & receptione cuiuscunque beneficij etiam simplicis. Ita fere iidem A.A. patet responso, quo ad beneficia, quibus annexus est Ordo, & Ordinis usus; ex eo enim, quod quis prohibeatur ab uno, prohibetur etiam ab altero ei connexo. c. translato. de confit. Etsi autem non omnia beneficia supponant Ordinem, non tamen etiam admittunt impedimentum Canonicum ad Ordines suscipiendos, ministrandumque in illis, cum omnia beneficia dentur intuitu Ordinum, quatenus nimurum dantur ut prævia quadam dispositiones ad illos; ut beneficiati ex hoc disponantur ad suscipiendos Ordines, ut patet ex eo, quod beneficia non dentur nisi habent priam tonsuram tanquam dispositionem ad ordinis. Paff. n. 506.

3. Respondeo tertio: irregularitas partialis impediens usum aliquorum Ordinum tantum, incursa sine culpa post susceptum Ordinem, impedit quidem à beneficio requirente exercitum Ordinis,

nis, à quo is est impeditus; non tamen à beneficio talem ordinem non exigente. Garc. c. 12, num. 19. Sayr. n. 23. Less. loc. cit. Suar. n. 39. vide dicta supra de virtutis corpore.

Questio 336. Num ergo electio irregularis sit ipso jure nulla?

Respondeo: ita habere sententiam communio rem, & sentire ferè AA. q. precedente ad respons. primam cit. contrarium tamen, & quòd solum jure irritanda sit talis electio tenet Felin. in c. inquisitionis. de accusat. n. 6. & 8. Laym. l. 1. tr. 5. p. 15. c. 5. n. 3. Dian. p. 4. tr. 2. resol. 79. Castrop. p. 6. d. 6. p. 5. n. 7. Pass. n. 511. & seq. idem apud eundem ut probabile tenet Suar. Cùm nullus sit textus juris expressè irritans talem electionem; sed ad summum existent quidam prohibentes certos aliquos irregularias promoveri ad beneficia; prohibiti on autem faciendo aliquid, non irriter factum, nisi munita decreto irritante. c. si soli de concess. prob. in 6to. Adeoque etiam ex regula jam aliquoties adhibita, quæ habetur. c. fin. de cler. excom. prohibitus exercere actum alicujus officii, est simili prohibitus eligi ad illud officium: plus non deducatur, quām quòd electio talis sit cassanda, non scius ac electio excommunicati excommunicatione minore prohibiti eligi. Ad hanc irregularitas sit pena gravis, qua ut non incurritur, nisi in casibus jure expressis, ita etiam ei tribui nou debet effectus in jure non expressus. Præterea ex natura rei, & spe statà institutione irregularitatis per se irregularis non est incapax beneficii, cùm de facto cum irregularitate sit retentio beneficii antecedenter habiti; neque etiam electus ad beneficium, etiam curatum, statim ipso facto debeat exercere actum Ordinis. Ac denique pro hac sententia hanc sit conjectura, quod Papa in collationibus absolvat à censuris, ne collatio sit nulla; non tamen super irregularitate, quod eadem benignitate faceret, si pariter irregularitas collationem redderet nullam. Pass. n. 517. Peccat nihilominus talis, liberè recipiendo beneficium, quia in re gravi inobediens est sacris Canonibus; tenetque quamprimum potest petere dispensationem super irregularitate, ut plenè & dignè fungi possit officio. de cetero non tenetur in conscientia dimittere beneficium, quamvis in foro externo electio talis ad instantiam partis sit cassanda. Pass. n. 519.

PARAGRAPHVS II.

De morum honestate, & carentia infamiae.

Questio 337. Vtrum morum probitas seu honestas requiratur ad hoc, ut quis promoveri possit ad beneficia?

Respondeo affirmativè; morum siquidem probitas præcipua est qualitas, quam beneficiati habere debent, quia ex ea pender præcipuus Ecclesiæ fructus, & hinc variis textibus, nempe c. cùm in cunctis. de elect. c. grave nimis. de prob. clem. 1. de etat. & qualit. Trid. sef. 24. c. 18. cavitur vel maximè de hac qualitate inquire. Castrop. de benef. 4. p. 5. n. 1. Hinc etiam cùm morum honestas ma-

gis quām literatura in beneficiis requiratur; ca-rens hac honestate, ita ut deditus sit gravibus pec- catis cum animo in iis perseverandi, inhabilis red-ditur, ut ei de beneficio provideatur. Abb. in c. du- dum. de elect. Selv. de benef. p. 3. q. 2. num. 10. apud Castrop. loc. cit. n. 2.

Questio 338. Num igitur promotio talis, seu tali facta collatio (idem est de electione) sit jure ipso irrita?

Respondet negativè Castrop. nisi deli-ctum forte secum trahat suspensionem, excom-unicationem, aut irregularitatem; peccatum enim mortale, & voluntas perieverandi in illo non impedit officium beneficii debitum exercere (sicut impedit omnimoda carentia omnis litera-tura) ethi impediat exercere licet. hinc etsi pro-motio talis criminosa sit mala, non est tamen ipso jure irrita. citat pro hac sententia Castrop. Navara. in c. si quando. de rescrip. excep. 7. nu. 8. & Miscellan. de orat. 34. n. 4. Azor. p. 2. l. 6. c. 7. q. 11. cùm au-tem collationis beneficii annulatio respectu cri-minosus potius ex jure Ecclesiastico quām naturali provenient ob infamiam, videndum, quānam cri-mina commissa reddant committentem inhabi-llem, infamem, & à beneficiis exclusum. Talia au-tem sunt, quæ habentur in c. constituimus. 3. q. 5. c. in-fames. 6. q. 1. de quibus vide Azor. p. 2. l. 6. c. 7. q. 3. hac enim crima eo ipso, quòd quis de illis condemnatus sit, reddit illum infamem i. famiā juris. infames autem infamia juris incapaces sunt beneficii acquirendi, etsi acquisito ipso jure non priuertur, sed veniant privandi. Castrop. loc. cit. n. 3. quin &c. si quis ob commissum crimen con-demnatus non est, gravata tamen est ejus opinio apud viros graves & probos, nec constet apud illos de emendatione, censet Castrop. ibid. n. 4. proba-bilius talem, durante hanc infamia facti, incapacem esse Ordinis & beneficii recipiendi, quia pro illo tempore irregularis est: ergo collatio ei facta est irrita; tum quia irregularis durante irregularitate est incapax beneficii; tum quia si contra textum c. cùm in cunctis. conferantur beneficia iis, qui non existunt scientiā & moribus commendabiles. elec-tio eorum devolvitur ad Superiorem, quod nou fieret, si electio seu promotio talis fuisset valida. Castrop. loc. cit. citans Suar. ro. 2. de relig. tr. 5. de juvamento. c. ult. n. 4. & seq. Parif. de resq. l. 4. q. 3. in fine. Dian. & alios contra Garc. p. 7. c. 8. nu. 39. verū de his agendum aliquantò accuratius, unde

Questio 339. Ad distinctius intelligenda sequentia, quid sit infamia facti & juris?

Respondeo ad primum: infamia est notitia & opinio manifestata & divulgata extrinsecus voce (fama enim a fondo dicitur) orta ex rationabilibus & probabilibus conjecturis. (licet enim necesse non sit, ut ii, apud quos delictum diffamatum & divulgatum, sint testes de visu, quia tunc non esset tantum diffamatum, sed notorium; vel etiam, ut opinio illa ortum habuerit à pluribus testi-bus de visu dignis, tunc enim esset manifestum, re-quiritur tamen, ut ea ortum habuerit ex indiciis & conjecturis probabilibus, & sufficientibus ad hoc, ut viri providi graves & honesti opinentur ita es-se, alias enim non erit fama, sed vox vana populi. Abb. in c. qualiter, & quando. n. 19. Sylv. V. fama. Suar. loc. cit.) & habita à majore parte (ubi ob-servat.